

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215847
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6612215847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 16. 10. 2013 č. k. 8C/133/2012 - 43, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z tvrdeného dôvodu - nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a teda neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O. s. p. s tým, že v konaní bola úspešná žalovaná strana, ktorá síce náhradu trov konania uplatnila, ale v stanovenej lehote nevyčíslila, pretože zo spisu jej žiadne trovy nevyplývali, pojednávania sa nezúčastnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie. Namietal proti rozhodnutiu súdu postupujúceho podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. tvrdiac, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol pokračovať podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, inak mu odňal právo konať pred súdom. Žalobca v texte žaloby uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nemení nič na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodovaciu prax iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach (napr.

Krajský súd v Trnave, Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Prešove). Uviedol, že žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, a preto nebolo prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom konal a rozhodoval vylúčený sudca. Súd sa tiež nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých možno viesť konanie, keď v žiadosti o zrušenie pojednávania žalobca trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Ďalej vytyka súdu, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd. Nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré vykonal súd, a na ktorých založil svoje rozhodnutie. Došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

V ďalšom texte podaného odvolania sa vyjadruje k skutočnosti, že vo veci sa neuskutočnilo ústne pojednávanie tvrdiac, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a nakoľko tak súd urobil, porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces.

Rovnako zaujíma stanovisko k skutočnosti, že žalovaná sa vo veci nevyjadrila napriek výzve súdu a doručenému žalobnému návrhu vyjadriac právny názor, že za takejto situácie mal súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p., keď skutkovým základom sa má stať žalobcom tvrdený skutkový stav.

K majetkovej škode vytyka súdu, že tento sa zaoberá len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a opisuje ju ako škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s konaním dlžníka, pričom úplne ignoroval tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdavky spojené s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdavky. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nesúhlasí s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník, keď pravým právnym titulom v danej veci je nesprávny úradný postup exekučného súdu, za ktorý dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Uvádza, že v konaní pred súdom hodlal predložiť dôkaz o výške majetkovej škody prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd neprípustne skrátil dokazovanie na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy.

Sám súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiaden objektívne udržateľný ospravedlňujúci dôvod, a preto rozhodnutie trpí vnútornou rozpornosťou. Napriek tomu, že zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Takéto rozhodnutie považuje za neudržateľné v právnom štáte. Vyjadril názor, že všetky a akékoľvek problémy, ktoré boli vyvolané v právnej sfére žalobcu, nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu, svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušenie práva. Domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec postupom podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, s týmto sa v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Po oboznámení sa s vecou odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne podľa § 132 O. s. p. vyhodnotil a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie prvostupňového súdu je vyčerpávajúce, zrozumiteľné, jasné a presvedčivé.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že prvostupňový súd rozhodoval vo veci po tom, čo uznesením zo dňa 01. 08. 2013 č. k. 8C/133/2012-26 spojil veci vedené pod sp. zn. 8C/133/2012, 8C/136/2012,

8C/139/2012, 8C/144/2012, 8C/145/2012, 8C/150/2012, 8C/183/2012 a 10C/190/2012 na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 8C/133/2012 (uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 08. 2013).

Dňa 06. 09. 2013 zákonná sudkyňa nariadila vo veci pojednávanie na deň 16. 10. 2013 o 10.30 h. Predvolanie bolo doručené obom účastníkom dňa 11. 09. 2013. Po tomto dňa 11. 10. 2013 zaslala žalovaná svoje písomné vyjadrenie, dňa 15. 10. 2013 sa žalovaná ospravedlnila z neúčasti na pojednávaní a navrhla rozhodnúť v jej neprítomnosti. Žalobca sa na pojednávanie napriek riadne prevzatému predvolaniu nedostavil, ani neospravedlnil, ani nepožiadal o jeho odročenie. Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, sudkyňa uznesením rozhodla, že bude pojednávať v neprítomnosti účastníkov, ako aj právneho zástupcu žalobcu, oboznámila uznesením o spojení vecí, so žalobným návrhom a písomným podaním žalobcu zo dňa 17. 09. 2012, ako aj s písomným vyjadrením žalovanej. Skonštatovala, že nebol podaný žiadny návrh na doplnenie dokazovanie napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O. s. p. Ďalej oboznámila návrh žalovanej na spojenie vecí zo dňa 26. 02. 2013, list Európskej komisie, článok v denníku K. zo dňa 16. 07. 2012 a podstatný obsah pripojených spisov tamjšieho súdu sp. zn. 6Er/1015/2010, 17Er/847/2010, 12Er/842/2010, 9Er/1148/2010, 14Er/1105/2010, 13Er/704/2011, 9Er/1147/2010 a 10Er/843/2010. Dokazovanie bolo vyhlásené za skončené a sudkyňa vyhlásila rozsudok.

Vzhľadom na vyššie konštatovaný obsah spisu a spôsob konania prvostupňového súdu odvolací súd považuje odvolacie námietky smerujúce k tvrdeniu o porušení práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces z dôvodu, že prvostupňový súd konal napriek žiadosti žalobcu o zrušenie pojednávania, resp. tiež k tvrdeniu, že bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces, keď súd rozhodol bez nariadenia pojednávania za nedôvodné, keďže z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca nežiadal o zrušenie pojednávania a napriek včas a riadne doručenému predvolaniu sa z pojednávania neospravedlnil. Okrem toho je úplne nedôvodná námietka, že súd nemohol rozhodnúť bez nariadenia ústneho pojednávania, keďže je zrejmé, že toto pojednávanie nariadené bolo. Odvolaciemu súdu je však zrejmé, že žalobca používa odvolanie v mnohých veciach opakovane bez toho, aby ich prispôbil konkrétnej veci. Tomu nasvedčuje aj ďalšia námietka založená na tom, že sa žalovaná nevyjadrila napriek výzve súdu a doručenému žalobnému návrhu. Žalovaná zaslala súdu písomné vyjadrenie, tak ako bolo konštatované vyššie, a neboli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. ako v odvolaní argumentuje žalobca.

Pokiaľ ide o odvolací dôvod, podľa ktorého sa súd v rozhodnutí zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu ignorujúc tvrdenia žalobcu o majetkovej škode vzniknutej s udržiavaním a správou informačného systému vzhľadom na vynaložené výdavky, odvolací súd uvádza, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa zaoberal každou jednou zo spojených vecí, pričom skúmal, či v tej-ktorej veci došlo alebo nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. S každou jednou vecou sa vysporiadal, to znamená, že odôvodnil, prečo podľa jeho názoru nedošlo zo strany exekučného súdu ani v jednom prípade k nesprávnemu úradnému postupu. Skutočnosti uvedené v napadnutom rozsudku zodpovedajú obsahu spisu a priložených exekučných spisov, odvolací súd považuje závery prvostupňového súdu za správne, rovnako za správny považuje aj právny záver prvostupňového súdu, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého prvostupňového rozsudku.

Odvolací súd dodáva, že základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že na strane exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, chýbal jeden zo základných predpokladov, nebol dôvod, aby sa podrobne zaoberal výškou škody, nakoľko by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, rovnako nebol dôvod skúmať príčinnú súvislosť medzi tvrdenou škodou a tvrdeným nesprávnym úradným postupom.

Vzhľadom na uvedené, ako aj na dôvody, ktoré uviedol v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa a ktoré pre svoju presvedčivosť odvolací súd nepovažoval za potrebné uvádzať opätovne, postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešným účastníkom žalovaný, ktorý si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, a preto súd rozhodol tak, že mu právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.